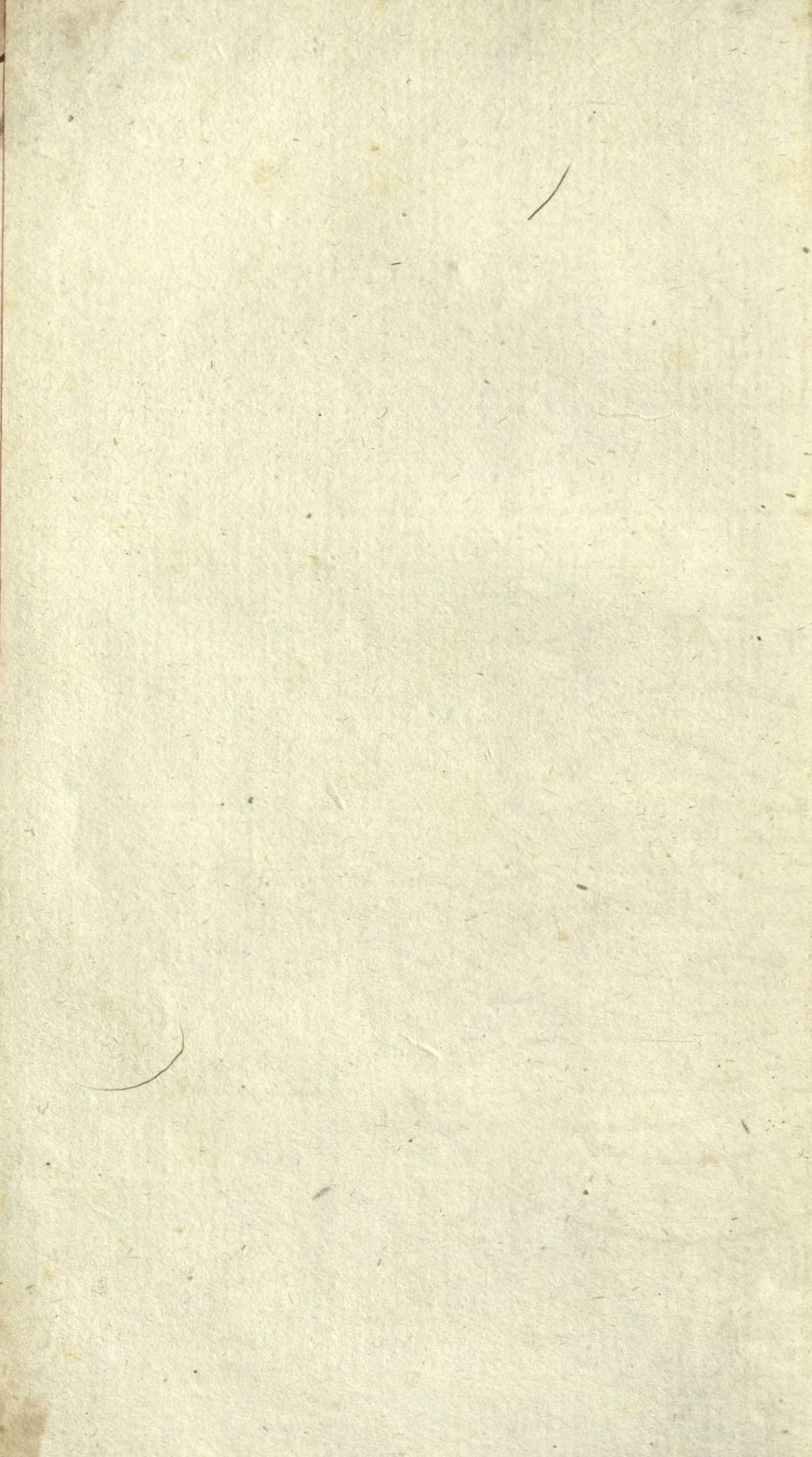

II.
C. 13070
f. 54

~~13073 II.C. f. 1. Q.~~

Krishov pot,

a l i

Premishlovanje Kr̄istusoviga
terplenja.

S^r dopuščenjam duhovske, ino deshef-
ske gospoške.

V Ljublani, 1818.

Natisnil Jos. Skarbina.

IN=030005336

Perpravlanje.

Govòri tí, Gospod, s' mano! Naj moje vuhésa twojo modrost poslu-fhajo! — Daj, o Gospod! mojim vu-fhésam, de twoje govorjenje v' sé vsamejo, ino nevtrudama poslu-fhajo glas twoje beséde: spolnovati twoje sapovdi mi veléva, ino stori-ti, kar je twoja sveta volja.

Greshil, greshil sim, Gospod, hu-doben sim bil, tebe, svojiga Gospó-da, sim rasshalil! Torej milo bom jokal, moja dufha bo shalovala! Ŝerze se mi taja, vše oferzhje po meni se terga!

Nizh vezh nozhem prelomlovati tvojih sapoved; skléinem jih spolno-vati, ino spokoriti se vših svojih gréhov.

Jesufa, njega tvojiga krishaniga fina, bom jiskal, svelizhanski kelh prijél, ino v' tvoje imé klízal! — V' Gospoda bom klízal, ino otét bom od svojih sovrashnikov.

I. Premiflik.

Jesuf kri poti.

,,V' smertnih teshavah je she bol móli, ino njegov pót je bil kakor kervave káplje, ki so na tla kapale.“

Vúzhi se moliti, dušha, od njega, molitve nebeshkiga vuzheníka! Vidish ga, pohlévno móli: „Pokléknit je, ino se vershe na obras.“ Stanovitno móli: „V' tretjizh je ravno tiste beséde móli.“ S' isrozhenjam móli v' ozhetovo voljo: „Nè moja, temozh tvoja volja se sgòdi.“

Ljubésen do zhlovéka po eni strani v' njemu, gròsa terplenja ino smertni strah po drugi, so v' vojski

med sabo. — Jesus se pred svojo smertjo tréše , kér se jes svoje ne bojím ! — Poglej , kako Jesus , tvoj svelízhar , ves v' kervi na obrasu leshí ! Poglej , poglej , kako mu savoljo ljubésni do tébe is vfiga shivòta kri kipí ! Is ozhí , vufhéf , vust ino perf ! de bi tí nezhimernosti varoval v' ozhí , de bi si tí vufhésa saternjal , de bi opravlanja ino ostudnosti ne poslušhale , de bi is tvojih vust l'shí ne bilo slifhati !

Kaj delate angeli ! sakaj te presváte kerví v' nebesa ne nósíte ?

S d i h l e j i.

Pójdimo , popadajmo pred Gospóda jokajmo se miu , ino ponishno ino stanovitno se v' njegovo voljo vdajmo. Moj ozhe ! nè moja , temozh tvoja volja se sgòdi !

O presváta réshna krí ! Kaj krí pravizhniga Abelna ! vše bol vpí tí od semlje v' nebesa ; odpuschanje mojih toljzih grehov mi perpròsi ! Vmerel bosk , mi v' serze v-

pí! Vpí, de me is spanja predramish!
Vpí, de s' duham teléfne déla vkrótím!
Vpí sa naš, velíka vélíka je
tvoja zéna!

II. Premiflik.

Jesuf je vjét.

„Vojáki, jesernik ino judovski hlapzi so Jésusa prijéli ino svesali.“

Koljka je Judov predersnost! koljka terdovratnost! S' Gospodovim glasam dvakrat na tla poderti, bi ga bili moliti mogli, njega vfigamogózhniga; pa vender se nizh ne poboljshajo: temozli, lé s'he serdítshi, ga nevsmileno sgrabijo, svéshejo ino dershé; ino veselje so sagnali, kakor ga vojska, kadar premaga ino rópa.

Nafha huda navada, o dushe! je Kristusa svesala, ona je veruv v' toljko pleménov, koljkor gréhov smo storili. „Vervi greshnikov so se me oplèdle. Tista ketina, ne is she-

lésa , ampak is naſhe shelésne volje ſkovana , ki smo bili mi v' nji , ſe je Kristuſa ovila ; ona ga je vkle-nila , de bi jo mi ſnéli , ino de bi proſti otrozi Boshji bili.

O duſha ! ne boſh ljubila tebe tolj-kanj ljubijózhiga ? Boſh ſmiraj ſvoji ſamopàſhni volji bersde puſhala , a-ko ravno je bil Kristuf , on nebéſh-zhan , v' naſhe gréhe v'kljenjen ? Nove vervi , nove ketine narejamo Kristuſu , koljkorkrat gréh delamo.

S d i h l e j i.

Moj Jesuf ! po nevrédnimu s' ver-vmi otvéseniga ino s' shelésam ob-loſhèniga te vlézhejo trinógi ; jes pa bi v' ſladuſtih ſhivel ? ſvojimu rasvujsdanju , ſvoji termi ino ſvojimu poshelenju strégel ? Nè , nè ! ti-ga nè , Gospod ! Sa tabo pojdem , kamor gréſh ; obersdal bom ſvoje nagnenje , vkljenil ſvojè poshelenje , de nizh tebi ſoperniga ne storím . Nè v' sheléſo , o Jesuf ! ampak v' tvojo ljubesen ſe ti vkleñjem ; ſuſhen tvo-

je ljubesni biti, ino taki shelfm
shiveti ino vmréti.

III. Premiflik.

Jesuf berljúszen ino od
Petra satajèn.

„Eden pa hlapzov, ki je sraven
stal, je Jesusu berljusgo dal.“

Savsamite se nebësa! ino nebeske
duri strésite se! Ozhe vezhni!
sdaj, sdaj poglej v' obras svojiga
Kristusa; — Lej! tvoj preljubi sin,
ki ti je ves prijéten bil, je sdaj s'
nevsmileno gerdo roko — oroshje je
v' nji — v' obras bít. — De jo po-
hlévnost! Kar pokonzhali bi ga bil loh-
ka Jesuf, to hudobo, pa ne mašhu-
je se nad krivízo. Kaj bi bil tí v'
takimu storil? Tf, ki she hude be-
fede ne poterpish, nikar bi krivizo?—
Vuzhi, vuzhi se, pravi s. Augustin,
odpusti, zhe si krivizo terpel, de
vaji dvéh kriviznih ne bo.

Kaj delash tukaj, Peter? Kaj ima ljuzh per temòti? Joj! bëshi is kushniga kraja! Kaj se mudish per hudobni drúshini? Kaj sedish per hudoðelzih? — „Sazhne se Peter rotiti: Še ne posnam ga, tiga zhlovéka“ Ðe ga gréh! Ali ti ni, Peter! Kristus préd pravil, de ne bo petèlin dvakrat sapél, préden ga trikrat satajish? O dusha! ogibaj se greshne perlóshnosti, bëshati je premagati. Vari se! zerkvéni steber je padel, kaj bosh tí bílika! Kdor v' nevarnost hódi, v' nevarnosti pogine.

S d i h l e j i.

O persaneslivi Jesuf! Persanèsi, persanèsi! Jes sim tisti gréshnik, ki sim te vselej v' obras bil, koljkor-krat sim tvoje sapovdi preломlová-je tvoje velizhaſtvo sanizhoval. O Jesuf, ki si se v' Petra oserel! osri se ſhe v' mé, de te nikolj v' obras ne bíjem ino ne sanizhujem, ino de se v' nobeno gréshno perloshnost ne spustím. Nikolj me ne spuſhaj is ozhi. Imej me v' ozhéh ob nevarnosti, de ne greshim; v' ozhéh me

imej greshivshiga, de v' grehih ne
vmerjem.

IV. Premiflik.

Raji Baraba, ko Kristufa.

„Ktiriga hozhete, de vam ispuštim
Baraba ali Jefusa?“

Ktiriga hozhete? — Si she ob shiv-
lenje, o moj Jefus! Nizhesar niso
bol shejni, kakor tvoje kervi, tvo-
je smerti. — Kaj slishim? Nè tega!
Is poti s' njim, Baraba nam ispusti!—
Kdo vpije? — Vsi! — Tak vsi? tudi
tisti, ki jih je v' pushavi nasitil? Ki
jih je osdravil? Tudi glufhzi, ki jim
je dal, de so slishali, ino mütizi,
ki jim je dal, de so govorili? — O
neisrezhèna nehvaléshnost! — Pa
kaj se grosim nad nehvaléshnostjo
Judov, ker vidim, de je moja
the huji ino she vezbi! Oni niso
sposuali boshjiga fina, ki ga jes
toljkrat terdim ino mólim. Oni so
bili od duhovshine pregovorjeni,

jes pa si sam shkufhnjavo nakoplújem. Sa-nje she odresheník ni bil kerví prelil; sa-me ni le samo ker-ví prelil, temozh s' njo me je tudi toljkrat napojil. Kej pa je moja hválešnost? Šram me je, Gospod! de-sim toljko tvojih toljzih dobrót ne-hvaleshno sanemáril! svojim strastim ino hudim sheljam se podal, njim sim strégel, nè tebi.

S d i h l e j i.

Moj Jezus! kako zhudno je bilo to sanizhovanje, je bila ta nehvaléšnost! Pa resnizo naj govorim, oh! koljkrat sim jes nevaléshnik ravno to storil, kadar sim tebe, svojiga Boga, svojo neskonzhno dobróto, po nevumnosti sapustil, ino pa shivòtniga veselja, ino prasne hvalejiskal, ki se po dimje rasgubi. O revesh, de sim tako slép! Ali v' perhodno, o Gospod! mi bodi vefsvét sopern memo tebe, ino lé v' tebi naj bo moje veselje.

V. Premiflik.

J e s u f   b i z h a n.

„Potlej je Pilatush Jesusa prijél,
ino ga bizhal.“

Mislimo se sdaj v' Pilatushovi sod-níshnizi. Lejte, s' kakshino jéso Kristu-fu is njegoviga presvetiga shivòta oblazhila tergajo! Koljka shalost je ferzé sdaj nedolshniga Jesusa obfhlal! Koljka sramota! Kam zhem pogledati! — O ví nesramni! sanesite savoljo vafnih grehov flézhenimu Jefisu.

„Ga perveshejo h' stebru.“ — Kako prasni so vafhi sklepi, terdovratni Judje! Kako lohka bi bil on, nebeshki Samson, vervi rastergal, ko bi ga ljubesen ne vesála! — Rastergaj vési, gréshna dušha! ki te imajo v' gréhih vjéto, ino savoljo ktirih je tukaj Jefuf pervésan, de ne pridešl nekadaj na rokah ino nogah svésana v' svunajno tmò.

Lejte, bijejo ga! vsa derhâl rabelnov je okolj njega! Od podplatov do témena ni sdraviga na nju-mu! Rane so gréhov! Knálo je bil greshnikam moj herbet, ino lé she vézhi gréh delajo! Doklej bosh she, greshnik! svojiga Gospóda ino Boga tépel? —

S d i h l e j i.

Ostermím nad twojo poterpeshlí-vostjo, o Jesuf! viditi te med toljkimi bolezhnami ino ranami, v' toljki kervi, tako poterpeshlíviga! Kaplja kerví bi bila dovolj, ino zurki so je tekli; kar bi je bilo k' sve-lizhanju dovolj, je ni bilo dovolj twoji ljubesni do naš! Po všinu shivótun, te bijejo, o Jesuf! Ker sim jes s' všim shivótam v' grehu. — Tepi me, Gospod! tukaj me shgi, tukaj réshi, de mi lé v' vezhnosti persanèfesh. Lej, Gospod! perpravlen sim v' tepesh.

VI. Premiflik.

Jesuſ ē ternjam vénzhan.

„V' ſhkerlataſt plajſh ga oblézhejo, is tēnja ſpletēno kroно mu na glavo pertisnejo, v' děſno roko mu terſt dajo, ino poklekováje pred njim fe mu pázhijo, rekózh: Sdrav bodi ti judovſki kralj! Ino va-nj pluváje mu terſt is rók vsamejo, ino ga s' njim po glavi bijejo.“

Špet novo ſaſramovanje! Bálte! ino poglejte, vé hzhére Šijonske! posvetne dushe, ſlabe, mehkushne hzhére, nè ſinovi, ki ní nobene ſtanovitnosti per vaſ! — Pojdite is duhá meséniga v' duhá pameti ino vu-ma! Poglejte njega, ki mu je vſa oblaſt dana v' nebétih ino na ſemlji, kakſhin ſhapel mu je njegova mati pervesala! Poglejte kralja Šalomona s' ternjam vénzhaniga. — O ne-frehna ſemlja! ki ti je, o Kriste, ſgol tēnje obrodila! —

Poglejte ga gréſhniki v' britkosti, v' tēnjovi kroni, ino ſhalujte! —

Vidili ga bote nekdaj gréshniki v' kraljevi zhasti pravizhniga sodnika, ino pogublèni bote, zhe pokore ne storitè ! Vidile ga bote tudi vé, pobóshne dushe ! ino veselile se boste vékomaj ; kadar pridejo angeli is nebés, ino odvsamejo vse po-hujshanje is njegoviga kraljestva, ino kadar se bo sa tega s' ternjam ovénzhaniga kralja vef svét s' gréshniki vojskova.

S d i h l e j i.

Persaneslivi Jesuf! Na-te posablivšti se v' róshe, se v' pofvetno veselje sagrínam, ino tebi le ternje, drusiga ne pušham. Jes sim tvojo glavo s' ternjam našadil, kadar sim tvojo prevsétno zhes druge vsdigoval, kadar sim jo proti svojim vikšim postavlal, kadar sim ostudne misli radovolno v' njo púšhal, kadar sim, o Kriste! tvojimu gospodarstvu glavo vnikal! — Pa sklé-njeno je sdaj; vsliga se tebi vdám. Desravno si s' terujam ovénzhan, vender ti moj Bog pravim, ter te zhaštím ino mólim, ino te bom vékomaj mólik.

VII. Premiflik.

Jesuf k' smerti obfojen.

„Pilatush jím ga da krishati.“

Joj! Kaj flishim? Kaj délash, Pilatush? bosh nedólshniga obfojval! — Ravno préd si rekел, de nobene smerti vrédne krivize nad njim ne najdefh! sposnal si, de so ti ga is nevofhlivosti isdali; flishal si, de prizhe, ki so Jesusa lashnivo toshi-le, naškrishim govóré: ino ga vender k' smerti obfojujesh? Tako je lè! s' besedami Kristusove déla hvalimo, njegove navuke terdimos; kadar je pa storiti kaj tréba, po Pilitushovo odjénjamo. Ni tréba, de bi se nam, ali ſ' zesarjovo samiro, ali ſ' kako velíko nesrézho, ali ſ' smertjo shúgalo. She kaj maliga naš od Kristusa saverne; she kak majhin dobizhek! Kratko veseljze, dim prasne hvale je dovolj, de Kristusovo shivlenje v' naš míne, de v' naš ſ. Evangelj vgásne. Pa tudi mi bomo

fójeni , stali bomo pred njim , vsak-tiriga bo sodil po satlushmanju dobrih ali hudih dél , kar jih je kdo v' shivlenju storil.

S d i h l e j i.

Ljubesnivi Jesuf! ki si se tako potpeshlivo dopustil isdati svojim fovrashnikam , ki so te krishati she-léli: prošim te , ne prepushaj me nikolj moji popazheni volji. Tí , o Gospod! bodi moje volje gospodár, ti njéna pot. Pokorn do smerti si bil , ino pa do smerti na krishu! Ino moja pokorshina do tebe? Kako lé-na ino kesna je! Moj Bog! jes bi se tvoji volji vstavlal? Tega nè , Gospod-Bog! Tí me bosh sodil! joj! kak-shina sodba me gréshnikazhaka? Ré-shi me , Gospod Jesuf! od vézhne smerti tisti strastni dan , ki bosh prishel sodit s' ognjam vesolni svét.

VIII. Premiflik.

Jesuf krish nèse.

„Krish nesejózh je shel na hrib, ki se mu Kalvar ali Zhepínjoviz pravi.“

Kadar je Jesuf svoj krish saglédal, mu je, desiravno je bil grosno velik ino teshik, svoje she oflažlene rame voljno podtaknil, ino ga s' veseljam objél. Poterpeshlivo ga nèse, bil je nashiga svelizhanja saštávik, bil je kljuzh v' nebésa. Védel je, de nè toljko Judje stesáli, ampak nebeski ozhe, de svét odréšhi, mu ga je nalóshil.

O de bi saj ta presveti isgled mojiga svoj krish s' veseljam objévšhi-ga odrešheníka mojo nepoterpeshlivost ino navtisuenost v krotí! Komaj se kakshina teshaviza perkashe, she se ji vmakniti ino vjiti persadévam, ali jo na druge sverniti. Zhe se je ni ogniti, koljko sdihovanja!

koljko tarnanja! Nebo ino semlja
sta kmalo mojih toshbá polna, de
se mi kriviza godí; drusih nevofhli-
vost ino hudòba, pravim, mi je to
nagnala; pa ne pomislim, de je ta
krish od ozheta; od ozheta, ktiri
mi práv hozhe.

S d i h l e j i.

Kako dobro, Gospod! je sa-me;
de si me ponishal! V' svojih mislih
bi se bil szer prevsél, po nebu nad
fabo bi létal, sebe ino tebe posabil,
ino ves bi se bil od tebe odvernil.
Hvalen bodi, vézhni ozhe! de me
po potu svojiga sina v' nebesa vódish.
Perpravlene imam rame, de bom
krish s' veseljam sadél, ki mi ga ti
ozhe naloshish, ino s' f. Andréjam
porezhem: Posdravlen mi bodi krish,
ki sim te she dolgo shèlel! Sprejmi
me, ino nèsi me h' Gospod - Bogú
nasaj.

IX. Premiflik.

Şhimen is Ziréna, ino shene.

„Sgrabli so nekiga Shimna is Zirena, ino mu krish náloshé, de ga sa Jesusam nese.“

Ne is vsmilenja do Jesusa, ampak is nevsmilenja, de jim, préden ga krishajo, ne omaga ino ne vmerje, fo persilili Shimna, krish Jesusu prevséti. Velik Bog! vesóni svet imash na masinzu, ino sdaj peshash? Moji ino vfiga sveta gréhi te teshé! Zhe nedolshnimu neomadeshvanimu jagnetu ozhe krish naklada, zhësa fi je greshnik vsvést?

„Sa njim pa je shla velika derhà ljudí ino shén, ki so ga milovale ino objokovale.“

Pa koljki raslozhik serz! — Le samo shene, òne bol mehkiga serza, so s' Jesusam vsmilenje iméle! Kakshini smo pa mí? f' kakshinim ser-

zam spremljemo Kristusa na Golgato na hrib? Pod téšho krisha omogovati, svoje stopinje s' kervjo sasnamljovati, ino milo se osírati ga vidimo, kej bi ktiriga svojzov saglédal! Joj! sdihújmo, sdihujmo s' prerokam, rekózh: Minilo je nafhiga serza veselje; nafha veseliza se je v' shalost spremenila. Tode tudi sami sebe objokujmo. Tòzhi szurkama, greshnik! folssé; nozh ino dan naj se ti ozlá ne posušlié, ker si greshil.

S d i h l e j i.

O ljubesnivi Bog! skerbin sa nafsi rekel: Jokajte sami nad seboj. Poglej me, Gospod! ino osri se v'mé, de s' pravim kàsam ino resnizhno shalostjo svoje gréhe objokam, ino tako obshalújem, de se nigdar v' mlako gréhov ne povernem, temozh de ti s' zhifstím shivlenjam tvoje Čterplenuje povrazhujem.

X. Premiflik.

J e s u f k r i s h a n.

„Prishli so na kraj imenovan Gol-gata.“

O Golgata , kraj mertvashkih glav! Kaj hozhem od tebe misliti ? Ali te hozhem vkljinjati , ker je bil Boshji sin na tebi kríshan , de naj nè deshja , nè rose na-te ne bo; ali naj te raji , te-be kraj nafšiga odreshenja , zhaftím , kuſhnem ino ljubim ? Perstopite , kar vas je Adamovih otrók ſhe ſhi-vélo , obernite svoje ozhlí ! Poglejte tukaj Boshjiga finú sa vas gréshnike terpéti ; gospóda sa hlapze , kralja sa flushabnike vmirati ! Ljubil je svoje , ljubil do smerti .

Prezej ko pride na Kalvar , ga ſlezhejo , ino potlej mu dajo vina s' ſholzham méšhaniga piti . O de jo tako pijazhó ! O nesrezhni gréh ! nje-gov ſad , ino pa ſholzh ! Š' britkoſt-jo napolnil , ſ' pelinam napojil me

je moj ljud, ino s' sholzham me shivel! — „Ko je pokusil, ni hotel piti.“ — Vlezhejo ga, snako ga na krish dénejo, roke mu raspnéjo, s' shebli sa roke ino noge ga perbijeo! „Roke ino noge so mi prebili, kosti bi se lohka na meni shtéle.“ O pregréshne roke! ki toljkrat Kristusove roke na krish perbijajo, koljkorkrat jih po zhemu prepovédanimu stegnemo! O Adam! tí si roko po prepovedanimu sadu stegnil, ino sato so terpéle Kristusove roke.

S d i h l e j i.

Moj Jesuf! vše vidim k' tvoji smerti ſkerbno perpravleno. Kladva, shebli, vervi, krish ino fulza, vše je perpravleno! Ino vše to savoljo mene gréshnika! Balte vši! kar vas je pod bútaro gréhov. Tí si rekel Jesuf: Kadar bom od semlje povsodignjen, vše sa sabo povlézhem. Vlézi me tedaj sa sabo po stopinjah tvojih svetost; vlézi me sa sabo, de bom mogel rezhi: §' Kristusam sim krishan na krishu.

XI. Premiflik.

Jesus na krishu.

„Vsí , ktiri memo hódite , poglejte , zhe je ktira bolezhina , koljkoršina je moja.“

Pod tvoj , s' tvojo presvéto ker-vjó posvezhéni krish se vstopim , do-brotliví stvarník ino odresheník ! Ves omagujem pod njím od vsmilenja ino shalosti , kadar v' shtevílo ino velikóst tvojih bolezhín mislim . Tvoja presvéta glava terpí ; s' ro-bidjam ino ternjam je oboděna , vše je prebita , ino nikamor je nimafh vmirajózh nasloníti ! Lesize imajo lesizhine , tize spod neba imajo gnés-da ; sin pa zhlovekov nima kam svoje glave poloshíti ! — Jesik terpí , s' sholzham je pojèn ! Roke terpé , ves shivót terpí , vše je v' eni rani , vše terpí ! O Jesuf ! pàzh réf imafh nashe teshave na sebi , pazh ref na-she bolezhíne nòsifh . Savoljo nashih krivíz si ranen , stert savoljo nashih pregréh . Tako lè je moj odresheník

v' teshavah īno terplenju shível,
 īno na kríštu, od vfti sapušhen
 vmerel ! Kakshin pa jes shivím ? kak-
 shin bom vmerel ?

S d i h l e j i.

O dobrotlivi , is ljubesni do menę
 krishani odreshenik ! Jes tvoj sin sim
 te vimoril. Odpusti mi , ozhe ! védel
 nisim , kaj délam. Špomni se me v'
 fvojimu kraljestvu ! Lej ! sín tvoje
 flushabnize , tvoje matere sim ; sa-
 fvojiga sinú me je vséla , lépa bo
 moja dóta ! Moj Bog , moj Bog ! ne
 sapusti me ob zhasu moje smerti ,
 ki me bo vse sapustilo. Shéja te mo-
 jiga svelizhanja , īno svelizhanja
 vfiga svetá. Škashi mi milost , de-
 bom mogel ob smertni vuri s' mir-
 no vestjó rèzhi : Dokonzhano je ; īno
 dé tako v' tvoje roke dusho isro-
 zhím.

XII. Premiflik.

Kristusova stran prebodená.

„Prishevsiti k' njemu, so vidili de
je shé mertev, ino eden vojakov
mu je s' fulzo stran prebodil, ino
prezej krí ino vòda is njé pertèzhe.“

Kér is serza vši gréhi svirajo (is
serza namrežh hodijo pregréshne
mifli) sato je perpuštil dobrotlivi
odreshbenik, de so mu serze prebòdli,
ino ránili, de je gréhe ino hudobiše
nashih serz opral ino isbrisal! Pos-
dravleno, posdravleno bodi blago
serze! V té se skrýjem, perbéshalshe
mi bofh gréshniku pred jéso vézhni-
ga ozhéta! tí mi bofh mír ino pò-
koj od véka do véka; per tebi bom
stanoval, to sim si isvöljil.

„Krí ino vòda mu je tekla.“ To
je tisti imenitni studéniz, ktiri nam
gréhe inspira! O rana polna skrivnost!
Kaj je zhistejskiga od te kerví, kaj
sdravskiga od te rane! Ljudje so bi-

li po gréhu hudizhovi jetnški; odresheník pride, odreshnino opravi, svojo krí prelige, ino ves zhlovéshki rod je odréshil. De naš je popolnomma odréshil, je bil Jesus na krish sato raspét, ino is velíke ljubésni do naš se sam sebe sposabi, krí prelige do kaple. Krí ino voda je is njega tekla.

S d i h l e j i.

O preljubi Jesus! ki mi v' svoje ſ fulzo odperto ferze kashesh, fliſhim, flifhim tvoj glaf: Pojdite k' meni vſi, ktiri terpitè ino ste obloſheni, pokrèpzhal vas bom. Ná moje nagnusno ferze! Voda ino krí, ki je tekla is twojiga ferza, naj ga vmiye ino opère, de bo bělo, de isóp ne tako. Ino pa stártiga ino pobitiga ferza ne bosh sanizhovak.

XIII. Premiflik.

Jesuf is krisha snét.

„Joshef is Arimateje je profil Kristusovo telo.“

Proti vezhéru gré bogat mosh, po iménu Joshef, is Arimateje domá, k' Pilatushu, ino prósi Kristusovo telo. Kadar pa Pilatush své, de je Jesuf she mertev, prezej Joshefu njegovo proshujo dovólji. She Nikodem se mu je perdrushil, ino pernèse okolj sto liber míre ino alunta. Ta dva pravizhna mosha sta s' svojimi flushabniki Jesusovo telo is krisha snéla.

Kdo more shalost sapopasti, kdo dopovédati, ki so jo Marija, njegova mati, Marija Magdalena, druge s. shene ino vli tisti iméli, ki so njegovo telo is krisha snemati, ino sheble is njega dréti glédali! She so jokali ino solse tozhili, ktiri so she kaj zhloveshkiga v' sebi iméli

Kaj pa mi délamo? — Kaj de bi mogli délati, lahko vém, pa sram me je, de malo tega storimò. Jokati, kakor fo shene, shalovati, kakor fo one, bi mogli. Pa kej je snamenje prave ljubésni do Kristusa? Kej pravo obshalovanje gréhov? Kej pobolshanje poprejshniga shivlenja?

S d i h l e j i.

Shalostna mati! Sa tisto shalost ino ljubesen, f' ktiro si se svojiga fina okljenila, te prosim, ispròsi mi per svojimu sinu, de sad njegoviga svétiga terplenja, ino njegove smeriti sadobím; ino, kér je on sa moje gréhe terpel, de njegoviga svetiga saflushenja s' novimi gréhi ne ovrèm, temozh v' shtevílu tistih naj bom, ki po njegovih stòpnah hodijo, de tudi jes med shtevilo isvoljenih prídem. De pa to sadobím, si hozhem vše persadjati, ino shivlenje tistih koljkor tólkikh posnémati, ktiri so svoj shivòt, svoje pregréhe ino svoje poshelenje krishali.

XIV. Premiflik.

Kristufov pogreb.

„Na vertu pa je bil grob, va-nj so Jesuſa poloshili.“

Jesuſovo telo je bilo h' grobu nefeno. Bogabojézhi moshjé to ga nesli, ino svete shene so sa njim shle. To je bil pàzh shalosten pogrèb! Vsih serza so shalovale; sofébno pa je moglo materno serze od shaloſti koperhèti. Pa v' vóljo Boshjo se je podala, kér je védila, de je bilo vše to per Bogu savoljo naſ takо ſklénjeno. O de bi fe pazh tudi mí, kadar smo v' teshavah ino v' britkosti, v' voljo Boshjo podali, ino mislili, de nam dobrotlivi Bog s' vſim tem kaj dòbriga ſklépa.

„Ondi tedaj so ga pokopali, ino grob s' velikim kamnam sadélali.“
Imamo Jesuſa v' svojimu ferzu po ljubésni, imamoga po ognjénih shelah do njega, imamo ga prizhijo-

zhiga v' sakramantu s. réshniga te-
léša, ino prejemlemo ga shiviga v'
fé. Zhe naš tedaj on oshívla, ne
shivimò nékako mí, ampak Kristuf
shiví v' naš. Le še to nám je tré-
ba skerbéti, de velik kamen h'
grobu navalimo, de nam Jesuf is-
ferza ne sgíne.

S d i h l e j i.

O Gospod Jesuf Kristuf! ki ravno
tako rad v' zhlovéshko ferze pri-
defh, kakor rad si se dal v' skal.
nat grob poloshiti, naj te v' svoje
ferze pokoplem. Ostani o Jesuf! ta-
ko v' meni pokopan, de se tí
od mene, ino jes od tebe nig-
dar ne lozhivà. De se pa to sgodi,
pezháti svojih presvétih rán vtísní
v' mé: jes bom pa svoje pozhutke
satrashil, de mi té predrage saloge
kak sovrashnik is mene ne vsa-
me.

Pozhiváj v' meni per míru do mo-
je smerti, dokler tudi mene v' grob
ne ponešejo, ki bom k' vézhnemu
shivlenju is njega vštal. Amen.

H v a l a.

Sahvalim te, Gospod! de si govoril v' moje serze! Ti imash beséde vézhniga shívlenja. Tvoje govorjenje je ognjeno, ino skit ino bramba všim, ktiří v' té savupajo. Nas, ki smo nekdaj delezh bili, je Jesušova krí perkлизala. Tvoj sin Jesuš Kristus nam je svojo krí prelivši pravi mír sadobil. Nam se je storil enaziga, de nam je všmilenje saflushil.

Poglej, Gospod, svéti ozhe! is svojiga nebeshkiga sédesha, ino osrì se v' to presvéto darituv, ktiro ti daruje nash velki mashnik, tvoj preljubi sin Jesuš, sa gréhe svojih bratov; ino ne jesi se vezh nad nashimi gréhi. Sposnaj, ozhe! suknjo svojiga fina! Joj! divja svér ga je rastergala. Lej! pét rán je na nju, Dodélji nam, ponishno te profimo, ino daj nam vrédnim biti, de na semlji njegove rane zhastézhi, tudi v' nebesih njegove prelíte ker-

ví ino njegove smerti zéno sadobi-
mo , po našimu Gospodu Jezusu
Kristu , tvojimu sinu , ktiri ſ' te-
boj shiví ino kraljuje od véka do
véka. Amen.
